

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi J. J.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 14 maja 2013 r., sygn. akt V ACa [...] w sprawie z powództwa J. J. przeciwko Skarbowi Państwa-Prezesowi Sądu Rejonowego w G., Prezesowi Sądu Okręgowego w G., Prezesowi Sądu Rejonowego w G., Prezesowi Sądu Okręgowego w W., Prezesowi Sądu Apelacyjnego w [...], Prezesowi Sądu Najwyższego w Warszawie, Prezesowi Sądu Rejonowego w W, Prezesowi Sądu Rejonowego w G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 stycznia 2016 r.,

1) odrzuca skargę;

2) zasądza od J. J. na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego;

3) przyznaje adw. Ł. K. od Skarbu Państwa: Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych), powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej Jarosławowi Jagodzińskiemu w postępowaniu skargowym.

UZASADNIENIE

Powód J. J. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 14 maja 2013 r. oddalającego jego apelację od wyroku Sądu pierwszej instancji oddalającego powództwo przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prezesów kilku wskazanych w komparycji Sądów Rejonowych i Okręgowych, Sądu Apelacyjnego w [...] i Sądu Najwyższego o odszkodowanie w kwocie 120 000 zł z tytułu pogorszenia stanu zdrowia powoda w wyniku przewlekłości postępowania w sprawach sądowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy (pkt 4) oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (pkt 5).

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaganie konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku jest spełnione wtedy, gdy skarżący przedstawi wyodrębniony wywód prawny, w którym wskaże, że szkoda wystąpiła, określi jej postać, wysokość i czas powstania oraz związek przyczynowy z wydaniem prawomocnego wyroku będącego przedmiotem skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem, a także przedstawi dowody lub inne środki uwiarygodniające powstanie szkody (porównaj między innymi postanowienia z dnia 23 września 2005 r. III CNP 5/05, z dnia 22 listopada 2005 r. I CNP 19/05, niepubl. i z dnia 31 stycznia 2006 r. IV CNP 38/05, OSNC 2006/7-8/141).

Rozpoznawana skarga nie spełnia powyższego wymagania, gdyż uzasadnienie tej przesłanki ograniczone zostało do stwierdzenia, że „powodowi J. J. ze względu na przewlekłość postępowań sądowych została wyrządzona szkoda w postaci uszczerbku na zdrowiu w postaci nadciśnienia, bólów i zawrotów głowy

oraz stanów depresyjnych (twierdzenia zawarte w piśmie z dnia 21.11.2011 r. do Sądu Okręgowego w G.)”.

Wskazano zatem jedynie na poniesienie szkody wyrządzonej przez przewlekłość postępowań sądowych w sprawach objętych podstawą faktyczną roszczenia odszkodowawczego dochodzonego w zaskarżonej obecnie sprawie, nie zaś na poniesienie szkody spowodowanej przez wydanie wyroku, którego dotyczy skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem.

Skarga nie spełnia również wymagania konstrukcyjnego zawartego w art. 424⁵ pkt 5 k.p.c. Jak bowiem wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy, przepis ten nakłada na skarżącego obowiązek wykazania w drodze odrębnego, wyczerpującego i nie budzącego wątpliwości wyводу prawnego, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Skarżącego obciąża zatem obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżący musi wykazać, a nie „wskazać” czy „przedstawić”, że wzruszenie zaskarżonego wyroku nie było i nie jest możliwe, musi więc to przekonująco przedstawić i uzasadnić (porównaj między innymi postanowienia z dnia 17 sierpnia 2005 r. I CNP 5/05, OSNC 2006/1/17, z dnia 23 stycznia 2009 r. I CNP 108/08 i z dnia 3 czerwca 2011 r. II CNP 14/11, niepubl.).

Nie spełnia powyższego wymagania uzasadnienie w rozpoznawanej skardze tej przesłanki przez stwierdzenie, że: „wzruszenie zaskarżonego wyroku nie jest możliwe za pomocą innych środków prawnych albowiem termin do ich wniesienia nie został zachowany a powodowi, który przebywa w areszcie śledczym nie wyznaczono pełnomocnika z urzędu do ich wniesienia”.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c. odrzucił skargę, jako niespełniającą wymagań konstrukcyjnych.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c. oraz § 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności

adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 461).

l.n